

Steggbest på besök

Gransprinsen leder Vinterpriset 1959 på Solvalla när ett varv återstår före Drivblesa och Steggbest. Foto: Erik Widén

Solvalla körde för ett halvsekel sen flera större lopp för kallblod vintertid. Den 22 februari 1959 hade banan celebret besök i form av matadoren Steggbest i Vinterpriset över 2600 meter. Förstapriset var på hela 5 000 kronor, en rejäl summa i jämförelse med övriga lopp under dagen vilka betalade segraren med runt 2 000 kronor.

Sedan sex hästar strukits under tävlingsdagen - ingen ovanlighet då man inte tillämpade definitiv anmälan före programmets tryckning vid denna tid - återstod åtta ekipage:

2620 meter: Drivblesa, Gransprinsen, Norvinn, Refuxa, Solbergsgutten.

2640 meter: Fjällpigga.

2660 meter: Runsy, Steggbest.

Gransprinsen vinner Vinterpriset på Solvalla 1959 före Steggbest. Foto: E. Widén

Körande Knut Ulven hade taktiken klar sedan han programenligt forcerat Gransprinsen till ledningen, nämligen att dra i ett jämnt och hårt tempo för att göra det jobbigt för tilläggshästarna. Drivblesa (Leif Haslie) hängde till en början med skapligt medan sprinterbetonade Solbergsgutten (Bror Lindfors) och Refuxa redan varvet kvar var på väg att bli avhängda och Fjällpigga försatte sina chanser med startgalopp.

Steggbest tvingades till några vida svängar innan han nådde upp utanför Gransprinsen när knappa varvet kvarstod, men längre kom han inte trots Elifs Schous övertalningsförsök över upploppet. Av de övriga avslutade Runsy (Arvid Stenbäck) bäst och knep tredjeplatsen före Norvinn (Kolbjörn Elden).